

En utskrift från Dagens Nyheters nätupplaga, DN.se, 2015-11-02 15:14:43

Artikelns ursprungsadress: <http://www.dn.se/arkiv/stockholm/cirkus-siepen/>

cirkus siepen

Publicerad 2001-09-21 01:00

I kväll har filmen "Känd från tv" premiär. På stans Fredrik Strage skippade bion och träffade i stället Sveriges mesta tv-stjärna, Peter Siepen. Han bryr sig inte om cred, trender eller respekt - bara om folkets kärlek; det är public service att vara snygg.

text: FREDRIK STRAGE foto: BEATRICE LUNDBORG

DÖRREN TILL PETER Siepens lägenhet är öppen. Han sitter inne i sovrummet - långhårig, muskulös, klädd i jeans och ett linne med en solnedgång på - och ser sig själv laga pannkakor i fyrans eftermiddagsprogram "Köket". Han fnissar lite åt sitt busande med den kvinnliga programledaren, stänger av tv:n och går ut i köket för att göra kaffe. I hallen ligger rekvisita från hans tio år som tv-stjärna (guldgilttriga kostymer, Elton John-brillor, ludna cowboyhattar) och på kylskåpsdörren sitter en papperslapp med en hälsning från en beundrare ("Peter, du är en gud i sängen").

Det märkliga med Peter Siepen är att det alltid känns som om han är med i ett tv-program. Han är en nöjesmaskin med evighetsbatteri, han slappnar aldrig av, utan skämtar, intervjuar, poserar och partajar med en lätt psykotisk entusiasm.

Likt flera av de andra profilerna från ZTV har han börjat arbeta för TV4. Men trots att han tonat ned sig själv lite som reporter i reseprogrammet "När & fjärran" har han kvar energin från program som "Estrad", "Jag, Peter", "Peter, khakimannen" och "Massa". För en del människor är han en symbol för stockholmsk självupptagenhet. För andra är han roligare att titta på än en hel cirkus, Sveriges Ruby Wax.

- Du måste se Kalle Anka-kostymen, säger han och bladdrar i sin pressklippspärm. Jag hittade en ankräkt i SVT:s kostymförråd och gick på premiär i den med en Pippi Långstrump-peruk på huvudet. Hänt Extra fotograferade mig och publicerade min porriga sms-korrespondens. Det var kul. Livet blir som "En ding, ding värld". Du vet... Kalle Anka, sms, allt i en enda röra.

Under intervjun kastar han sig mellan tossighet, narcissism och egna analyser om varför han har ett så stort behov av att synas.

- Man skulle inte märkas för mycket när jag växte upp. Jag kanske kompenserar för att jag var så tyst då. Jag minns en gång i skolan när jag blev illamående. Jag vågade inte fråga fröken om jag fick gå på toaletten. Till slut kräcktes jag över bänken.

Peter Siepen föddes på menlösa barns dag 1962. Hans far kom från Tyskland och hans mor från Danmark. På gymnasiet i Sundbyberg valde Peter el-tele. Efter studenten jobbade han som mikrochipstestare i ett par år. Han reste till Asien "för att få något slags konfrontation i tillvaron" (han fick stryk av yakuza-maffian när han arbetade på en bar i Tokyo) och kom tillbaka till Stockholm, 25 år gammal, utan att veta vad han ville hålla på med.

- Första gången jag märkte hur kul och sexigt det var att synas var när en fotograf från Vecko-Revyn tog en bild av mig på gatan. Jag hade leopardmönstrad basker, batikjacka och byxor som jag sytt själv. Kung-fu meets flum, liksom. Folk såg bilden och det kändes som om jag var någon.

Han fick utlopp för exhibitionismen när han blev busschaufför. Passagerarna på 47:an fick höra personliga bekännelser, roliga historier och sjunga "voff voff" när Peter ledde allsång med "Vad tar ni för valpen där i fönstret

• Samtidigt sprang han runt på Stockholms diskotek och snart hade hans in-your-face-attityd och lustiga kläder gett honom hans första programledarjobb på Nordic Channels "Palladium Top 10".

- Jag minns att jag hade en blommig morgonrock med axelvaddar och en rosa hatt med en sfinx på. Det blev mer legitimt att klä sig tokigt när man var med i tv. Sedan träffade jag (producenten och vännen) Micke Bohman, han var en av dansarna när jag var gogodanschef på Sturecompagniet, och vi började jobba på ZTV. Först gjorde vi ren fragment-tv, ett mischmasch av vimmelreportage, intervjuer med skumma människor och sketcher.

Med "Estrad" blev det lite mer strukturerat. Peter hade tuppkam, bar överkropp och pratade med tittarna i en headset-telefon. Ibland bytte han till kungasläp och Elvis-kostym, eller blir Juan med träbenet, en spågubbe med dålig tandhygien och flaskbottnade glasögon.

- Peter har alltid varit bäst när han är ute och springer bland folk, säger Mikael Bohman. På den tiden var han också en extrem outsider. Han attackerade folk överallt och visade att de flesta människor kan tänka sig att göra vad som helst i tv. Vi fick låna en av de nya Hi-8-kamerorna som var så liten att den inte gjorde någon nervös.

- Jag tyckte ändå att vi hade en sorts respekt för alla medverkande, säger Peter. Det är jag inte säker på att alla tv-producenter har nu för tiden.

Spader Knekt, produktionsbolaget som Peter hjälpte till att starta för sex år sedan, ligger bakom den hysteriska dokusåpaporodin "Stockholmare". Peter tycker att den nya genren får människor att förnedra sig själva.

- Visst är jag mediekåt men jag tar ändå mitt ansvar. Jag ser mig som en massmedial messias. Jag stiger ned bland folket och sprider ett positivt budskap. Och jag tar min publik på allvar. Jag får dem att slappna av.

Själv verkar du inte speciellt avslappnad.

- Det är bara min entusiasm. Jag hycklar inte. Jag tycker att det är otroligt roligt och sexigt att vara med i tv. Samtidigt är jag en slav under kändisskapet och tittarsiffrorna. En mediehora. "När & fjärran" har mer än en och en halv miljon tittare. När man inte är med i rutan måste man nästan ursäkta sig. Man får alltid den där insinuanta frågan "vad gör du nu för tiden

- Egentligen betyder den: "Är du fortfarande en hyllad stjärna eller är du en loser"
- Men jag klarar mig, jag har en soft approach.

Han skrattar och slänger upp sina aerobicsarmar på soffryggen så att jag ser hans rakade armhålor.

Peter fick chansen att visa alla sina muskler när han ställde upp i "Gladiatorerna" i vintras. Om han verkligen är Messias så var det programmet hans Golgatavandring. Muskelmännen i trikåer slog honom gul och blå. Gladiatorn Zeke knäade honom i magen och knäckte hans revben med en spark. I bakgrunden spelades Becks "Loser".

- Jag trodde att de skulle vara snälla om man kom dit som kändis. Det är ju bara en lek. Men de gick in för att förnedra mig. Ingen gladiator är större än att han kan bli utbytt om han inte gör tillräckligt spektakulära saker.

Peter fortsatte ändå att skratta och skämta genom hela programmet. Han antydde att gladiatorerna var gay vilket gjorde dem ännu argare. När han blev intervjuad av Gunde Svan tog han mikrofonen, som för att visa att han också var programledare, och erkände glatt att han var en mediaslampa. Det värkte i hela hans kropp men han förvandlade "Gladiatorerna" till en underhållande, om än lätt tragisk, enmansshow. När eftertexterna rullade, och man inte trodde att han skulle kunna få mer rampljus den kvällen, meddelade en hurtig reklamröst: "Just nu finns Peter Siepen att chatta med på tv4.se!"

På ett bord i Peters vardagsrum ligger fotoboken "Starstruck" av Gary Lee Boas. Han är en amerikansk autografsamlare som under sextio- och sjuttioalet tog amatörbilder av nästan alla amerikanska kändisar, hela vägen från Liz Taylor och Truman Capote till Michael Jackson och Ronald Reagan. På Boas bilder blir alla suddiga och rödögda, men de ser vackrare ut än någonsin. Förordet är skrivet av Village Voice-kolumnisten Michael Musto som råder alla blivande kändisskådare: "Don't expect to get a glimpse of the real person - that's not what you're there for anyway. You want the star - and in many cases that's become the real person."

Han skulle lika gärna kunna tala om Peter Siepen. Han har också raderat sin verkliga person, om det någonsin funnits en sådan. Han är en superstjärna 24 timmar om dygnet. Och det har ingenting att göra med hur känd han faktiskt är. Det enda viktiga är att han lever som om han alltid stod framför kameran. Det gör honom mer underhållande än alla andra svenska tv-kändisar tillsammans.

- Samtidigt som jag hyllar kändisskapet försöker jag visa att det är en banal grej. Jag går in i en affär med min kameraman och frågar om de har kändisrabatt. Precis när de börjar bli rasande säger jag att det är på skoj. Så jag är medveten om att jag lever i en låtsasvärld. Men den är ändå verklig på något sätt.

Peter säger att han tidigare brydde sig väldigt mycket om vilka sammanhang han förekom i (han kallar den fasen för sin "Henrik Schyffert-noja"). Nu ställer han upp på det mesta, så länge han känner att han kan tillföra någonting. Han har gjort reklam mot rökning, medverkat i Comviqs och Rädda Barnens "ring en kändis"-kampanj, turnerat landet runt som dj med åttioalsshowen "The pink party tour" och donerat sin brödrost till en auktion till förmån för cancerforskning.

- Inget uppdrag är för litet för att inte tas på största allvar. Det är ett bra motto, säger han.

Att han menar allvar visar den här historien från Simon Johansson, 22-årig webbedesigner från Uppsala:

- I fjol var jag och en kompis på väg från Stockholm till Uppsala på E4. Vi körde förbi en reklampelare där det stod att man kunde ringa till Gry Forsell eller Peter Siepen och skänka pengar till Rädda Barnen. Gry är snygg så vi ringde henne, men jag slog fel nummer och hamnade hos Peter Siepen i stället. Jag har alltid tyckt att han är en löjlig wannabe, så jag lade på luren utan att säga någonting. Innan vi hunnit slå det rätta numret ringde Peter tillbaka! Han ville snacka lite och bjuda oss på sin show i Uppsala. Jag orkade inte prata med honom så jag gav luren till min kompis.

De andra kändisarna som fått låna Comviq-telefoner skulle knappast ha ringt tillbaka. Peters kontaktsökande attityd skiljer honom från de flesta innerstadsstjärnor som struntar i om de är populära på stadshotellet i Mjölby. Han bryr sig inte om cred, trender eller respekt. Han vill bara älskas. Hans andra motto, som han tryckt på sin cv, har han snott från Karl XIV Johan: "Folkets kärlek, min belöning".

- Jag älskar det folkliga. De programledare jag tycker bäst om är också de som klarar av att kommunicera med massor av människor. Jag gillar Pontus Gårdinger, Ingvar Oldsberg och hon i "Mitt i naturen" som jublar varje gång hon ser en val. Om jag har någon förebild så är det nog Lennart Swahn. Jag beundrar hans fåfänga. Trots att han är 200 år gammal så bryr han sig fortfarande om sitt utseende. Fåfängan som drivkraft är värd att ta på allvar.

Hur känns det själv att närma sig 40

- Det är kul att man kan berätta en livshistoria både med ord och med fårorna i ansiktet. Men jag ska inte sticka under stol med att det är viktigt att jag ser bra ut. Det är public service.

Är det public service

- Ha! Jag har tänkt mycket på det där. En del av public service är definitivt att ta hand om sig själv, träna, klä sig snyggt och se fräsch ut. Det finns så många artister som kör en risig livsstil. Ju fräschare jag ser ut när jag blir gammal, desto större chans att få folk att tycka att det finns hopp.

Får du fortfarande samma kick av att se dig själv i tv

- Jag får en kick av att se hur jag utvecklats som programledare. Men visst är det en egotripp. Och jag är en av få som står för att det är en egotripp.

Var ser du dig själv om tio år

- Ingen aning. Jag är ganska kortsiktig. När man blivit 38 så har många av ens vänner skaffat barn. Det vore trevligt. Men det läskiga är att man lägger sig till med en väldigt egoistisk livsstil ju längre man lever singellivet. Jag är van vid att bestämma allt själv. Jag har funderat på att köpa ett lantställe på Österlen dit jag kan dra mig tillbaka och leva som Ulf Lundell.

Eh...

- Jag träffade Lundell en gång på Gotland, på stranden utanför Snäck. Jag var 22, han var nog lite full, men han sa att jag var den vackraste kille han sett. "Tack", sa jag och kastade med mitt långa hår. Det är schyst att killar kan säga såna saker till varandra. Nu bor vi nästan grannar och hälsar, kändisar emellan. Det är den där avspända Södermentaliteten, du vet.

Jag funderar på om Peter Siepen är världens mest ironiska människa medan han berättar om en kändisskola som han planerar att starta på sajten mingel.se. Han vill ge goda råd till både unga som funderar på att medverka i dokusåpor Och till etablerade kändisar.

- Många vet inte vad de sysslar med. De tror att man blir en star-for-lifetime, men man blir bara en handelsvara med bästföredatum. Sedan går livet i fast-forward, man får uppmärksamhet, man får kärlek och man tittar inte i backspeglarna förrän det är för sent.

Vi ses nästa dag på en fotografering för modetidningen Elle. De tar gruppbilder av kända svenskar på restaurangen Kharma och bardisken är full av polaroider och fotoscheman med namn som Bengt Magnusson, Alexandra Pascalidou, Alice Timander, Sara Sommerfeld, Dregen, Dogge, Ingy, Shanti Roney, Tintin Andersson, Malou von Sivers och ett par dussin andra.

Modeller i åttiotalsneon trippar runt på decimeterhög klackar. Josefin Crafoord, som ska vara med på bild tillsammans med Peter, har en Jeremy Scott-klänning mönstrad som dollarsedlar. Självlänlander han i rostbrun sextiotalskostym, jazziga läderskor, racerhandskar och plommonstop. Han ber sminkösen att ge honom en ögonmakeup som får honom att se ut som Malcolm McDowell i "A clockwork orange".

- Jag identifierar mig inte med ultra-violence men det är en snygg image. Den här looken blir en jazzversion av den filmen. "All that orange"!

Josefin Crafoord lägger sig i en sammetssoffa bredvid sin väninna från popgruppen Dominizer, Toni & Guy-frisören André Cueto-Saavedra och två fotomodeller. Peter sitter på huk bakom dem och stirrar rakt in i kameran med sitt Clockwork-sminkade öga.

- Gud! Vad vi är snygga! ropar André.

- Shoot! Shoot! Shoot! skriker en av modellerna och kameran sätter i gång.

Senare frågar jag Peter om han inte är rädd för att bli överexponerad när han är med på så många ställen.

- Jag vet inte, säger han. Hur mycket jag än är med så tycker jag att det är för lite.

Fredrik Strage

fredrik.strage@dn.se

Peter Siepen är reporter i TV4:s "När och fjärran" som sänds på tisdagar klockan 20.30. Hans kändisskola har premiär nästa vecka på sajten mingel.se. "Känd från tv" har biopremiär över hela landet i dag.

SAGT OM SIEPEN

Daniel af Klintberg, programchef på ZTV 1994-1996, numera projektledare på SVT:

- När jag började på ZTV ville jag att kanalen skulle få en ny, seriös profil med programledare som Kristian Luuk och Amanda Rydman. Det första jag tänkte när jag träffade Peter var "den där killen kan vi inte ha kvar". Men han vann mitt hjärta snabbt. Jag förstod att han var en streetsmart Lasse Berghagen.

Mikael Bohman, vd på tv-produktionsbolaget Spader Knekt som Peter hjälpte till att starta 1995:

- Vi träffades en gång på Atens flygplats. Jag var där med min flickvän och vi delade en taxi med Peter in till stan. Plötsligt frågade han: "Är ni kära i varandra

• Vi hade just blivit ihop och ville helst inte prata om det. Men han bara tjatade och tjatade. Det blev väldigt jobbig stämning och när vi lämnade taxin ville jag aldrig träffa honom igen.

... MERA SAGT OM

Amanda Rydman, redaktionschef och programledare för talkshowen "Cumbaya" på ZTV 1994-1995:

- Micke Bohman och Peter satt alltid i ett hörn på ZTV, omgivna av Tom of Finland-planscher, och snickrade dekor eller sydde kungamantlar till sitt program "Estrad". Mitt första intryck av Peter var att han var väldigt intresserad av sig själv och sitt utseende. Mitt andra intryck var att han var snäll och ärlig. Jag känner så många i mediabranschen som säger att de håller en låg profil och att de inte bryr sig om att synas eller höras. Samtidigt vet man att det är det enda de vill göra. Peter snackar inte skit.

Daniel Fridell, filmregissör och producent för underhållningsprogrammet "Palladium Top 10" på Nordic Channel där Peter Siepen gjorde sin tv-debut 1990:

- Jag träffade Peter när han sprang runt på diskotek i mitten av åttiotalet. Han klädde sig som Di Leva, långt innan Di Leva själv, och hade jämt en David Crockett-pålsmössa. Han jobbade som busschaufför när vi valde honom som programledare till "Palladium". Han kom till anställningsintervjun med en stor fisk, en braxen, som han slängde upp på skrivbordet. Vi förstod att han var rätt man för jobbet.

Fredrik Strage

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.